

Weichbild magdeburski w układzie śląsko-małopolskim.

Wersja sandomierska

Rękopis Archiwum Archidiecezjalnego w Gnieźnie, sygn. 104, k. 103v

Odczyt: Maciej Mikuła, *Prawo miejskie magdeburskie (Ius municipale Magdeburgense) w Polsce XIV – pocz. XVI w. Studium o ewolucji i adaptacji prawa*, Kraków 2018, s. 335
Artykuł 57

[57] De <eo^a>, qui alium ad iudicium aut mortuum vel vulneratum perduxerit, et ipsum pacis violatorem devincere voluerit.

·LVII· Quicumque occisum seu vulneratum virum captivum ad iudicium duxerit et ipsum pacis violatorem {pacis} accusaverit, per duellum [/] vel absque duello si non probaverit secundum iuris exigenciam ipse aut super ipsum, idem iudicium iudicari debeat, quod super illum procedere debuerat, ac si iudicio convictus fuisset, et hoc per iusticiam pacis. Si vulneratus vir hunc alloquitur, qui ipsum vulneravit, per duellum et si pro debilitate corporis duellum perficere non possit, et si tutorem <non^b> habuerit, qui pro ipso pungnare velit, inducie sibi ordinari debent, quousque suum duellum perficere possit.

^a w interlinii; ^b w interlinii – prawdopodobnie ręką pisarza podstawy

[hasła: zabójstwo, zranienie, sąd, pokój, skarga, pojedynek sądowy, prawo, pokój, sprawiedliwość, rana, niepełnosprawność, pojedynek sądowy, opiekun]